

Рим успоставља визију — број дванаест

Трострука примена пророштва: гадост опустошења и упозорење последњих дана да се бежи

Jeff Pippenger
2024-08-31

Гадост опустошења, о којој је говорио пророк Данило, знак је хришћанима у три различита раздобља да беже. Хришћани у Јерусалиму побегли су када су видели заставе римских војски како опкољавају Јерусалим 66. године нове ере. Хришћани с краја петог и почетка шестог века побегли су у пустињу када су видели човека греха у храму Божјем како објављује да је он Бог. Године 1888. сенатор Блер је у Конгрес Сједињених Држава увео низ закона о недељи. Ти предлози закона називани су Блерови закони, и представљали су настојање да се недеља одреди као национални дан богослужења. Богослужење недељом јесте жиг звери, жиг папског ауторитета, а Устав Сједињених Држава непосредно се противи наметању националне религије као испита за грађане Сједињених Држава.

Управо је ова чињеница изостављена из погрешне примене повезане са поистовећивањем Сједињених Држава са савременим Римом. Трострука примена пророштва поседује одређена правила која управљају њеном применом. Та правила утврђују да пророчке одлике првог испуњења треба сјединити са пророчким одликама другог испуњења како би се утврдиле пророчке одлике трећег испуњења.

Упозорење да се бежи јесте упозорење да се бежи од надлазећег прогонства. У Христово доба, то прогонство било је разорење Јерусалима и храма 70. године. Знак упозорења на то приближавајуће прогонство дат је 66. године нове ере. Упозорење да се бежи у позном петом и раном шестом веку Павле је означио као препознавање отпадништва пророчког Пергама, који је представљао пагански Рим. Најпре је требало да дође до отпада, да би се открио човек греха који ће себе прогласити Богом. У историји која је водила ка 538. години, пагански Рим, који је задржавао, или како је Павле рекао „задржава“, био је уклоњен, и како је Пергам отпао, тако је стигао и знак за бег и упутио верне да се одвоје од заједништва папске цркве. Затим је 538. године, на Сабору у Орлеану, папска власт донела закон о недељи, и отпочело је хиљаду двеста шездесет година папског прогонства.

Прва два сведока јасно показују да је треће испуњење упозорења на бекство које је дао Христос претходило стварном прогонству. Разорење Јерусалима наступило је тачно три и по године након што је опсада Цестија започела 66. године н. е., те је тако хришћанима било омогућено да побегну пре страха друге опсаде, коју је покренуо Тит и која је окончана разорењем храма и града. Уочи 538. године, хришћани су се одвојили од цркве папског Рима и, у пророчком смислу, побегли у пустињу, што представља разорење духовног Јерусалима.

А двор који је изван храма изостави, и не мери га; јер је дат незнабошцима; и они ће газити свети град четрдесет и два месеца. И даћу мојој двојници сведока да пророкују

хиљаду двеста и шездесет дана, обучени у кострет. Откривење 11:2, 3.

У оба примера упозорења да се бежи, упозорење претходи прогонству, а прогонство је представљено Римом, било паганским било папским, који гази Јерусалим, било дословни било духовни. Упозорење да се бежи за адвентисте седмог дана био је Блеров закон 1888. године. У првом испуњењу у историји паганског Рима хришћани су требало да беже из Јерусалима, а у испуњењу папског Рима хришћани су побегли у пустињу. За адвентизам, упозорење је било да се бежи у села.

„Сада није време да Божји народ везује своја осећања нити да сабира своје благо на овоме свету. Није далеко време када ћемо, као рани ученици, бити приморани да потражимо уточиште на пустим и усамљеним местима. Као што је опсада Јерусалима од стране римских војски била знак за бекство јудејским хришћанима, тако ће и присвајање власти од стране наше нације у указу којим се намеће папска субота бити упозорење за нас. Тада ће бити време да се напусте велики градови, као припрема за напуштање мањих, ради повлачења у усамљене домове на скровитим местима међу планинама.“
Testimonies, volume 5, 464.

„Преузимање власти од стране наше нације у уредби којом се намеће папска субота биће нам опомена,“ испунило се када је гадост опустошења, у складу с Марковим речима, „стајала где не треба.“ Године 1888. Конгрес Сједињених Држава разматрао је закон у непосредној супротности с једним основним елементом Устава, и у том тренутку су адвентисти седмог дана требало да напусте градове и преселе се на село.

„Ниједан хришћанин није погинуо у разорењу Јерусалима. Христос је дао упозорење Својим ученицима, и сви који су веровали Његовим речима пазили су на обећани знак.... Без одлагања су побегли на сигурно место — у град Пелу, у земљи Переји, преко Јордана.“ Велика борба, 30.

Пророчке одлике првог од знакова упозорења за бекство представљају треће и коначно испуњење. Понекад те пророчке одлике производе двоструко испуњење у оквиру трећег испуњења. Пример за то јесу три Илије. Линија Илије у његовом сукобу са Језавељом, Ахавом и пророцима Валовим, удружена са одликама Јована Крститеља, друге Илије, у његовом сукобу са Иродијадом, Иродом и Саломом, утврђује да у последњим данима, јер је треће и коначно испуњење троструке примене увек у последњим данима, Илија и Јован представљају две класе Божјег народа. Једна класа, представљена Илијом, не умире, а друга класа, представљена Јованом, умире. Те две класе су такође представљене у седмом поглављу Откривења као сто четрдесет и четири хиљаде, који не умиру, и велико мноштво које умире.

У три Вавилона сличан елемент пророчке поруке јесте то што је први Вавилон представљен Невродом, а други Вавилон представљен првим и последњим царем, Навуходоносором и Валтасаром. Навуходоносор представља оне у Вавилону који ће бити спасени, а Валтасар оне у Вавилону који ће бити изгубљени.

У последњим данима постоје два закона о недељи који су предмет библијског пророштва. Први је ускоро предстојећи закон о недељи у Сједињеним Државама, а други је закон о недељи који се намеће читавом свету. Та два закона о недељи била су предобразована законом о недељи паганског Рима, када је 321. године Константин наметнуо први закон о недељи, након чега је уследио закон о недељи папског Рима 538. године. Пагански Рим је један од неколико пророчких типова који унапред приказују Сједињене Државе, а закон о недељи из 321. године предображава ускоро предстојећи закон о недељи у Сједињеним Државама. Папски закон о недељи из 538. године предображава закон о недељи који се намеће читавом свету. Погрешно гледиште да су Сједињене Државе предображене разбојницима у Данилу једанаест настоји да употреби ускоро предстојећи закон о недељи у Сједињеним Државама као доказ за тврдњу да закон о недељи у Сједињеним Државама доказује да су Сједињене Државе савремени Рим, занемарујући чињеницу да постоји и други закон о недељи који се тројним савезом аждаје, звери и лажног пророка намеће сваком народу света.

Ако закон о недељи у Сједињеним Државама поистовећује Сједињене Државе са Модерним Римом, онда шта поистовећује светски закон о недељи? Три Рима поистовећују да ће тај Модерни Рим, који је трострук, спровести два различита закона о недељи. Први је у Сједињеним Државама и био је прасликован Константиновим законом о недељи из 321. године, а други је читав свет, као што је прасликован папским законом о недељи из 538. године. Употребити закон о недељи у Сједињеним Државама у контексту троструке примене пророчанства да би се тврдило да закон о недељи доказује ко је Модерни Рим, значи занемарити пророчке одлике утврђене паганским и папским Римом. У последњим данима постоје два различита закона о недељи, и ниједан није доказ за поистовећивање да су разбојници народа Сједињене Државе. Када се сведочанство паганског и папског Рима погрешно представља да би се подржало приватно тумачење, као што се сада чини, то показује да они који настоје да подрже своје приватно тумачење не разумеју праслику и испуњење.

Пагански Рим је тип Сједињених Држава, а папски Рим представља тип савременог Рима. Уз ову погрешну примену троструке примене пророчанства, и тврдњу да се оно што се поучава поставља у контекст „типа и антитипа“, долази и други пропуст у одређивању „гадости опустошења“, онако како је она представљена у оквиру контекста троструке примене пророчанства.

Од године 66. до године 70. н. е., два римска генерала напала су Јерусалим. Оба генерала, Цестије и Тит, отпочела су опсадом, али се само један повукао из опсаде на кратко време, што је по промислу омогућило хришћанима да побегну. Управо су у првој опсади под Цестијем хришћани препознали упозорење да беже. Када је Тит стигао да настави рат против Јерусалима године 70. н. е., отпочео је опсадом и није престао док Јерусалим и храм нису били разрушени. Исусово упозорење садржи два корака. Први је знак за бекство, а потом прогонство. У испуњењу тог упозорења у петом и шестом веку, хришћани су се одвојили од покварене Римске цркве пре 538. године, а потом је започео прогон.

Павле сасвим јасно каже да је сва забележена историја древног Израиља написана за оне који живе у последњим данима, и да су све те историје биле типови, иако је грчка реч „typos“, која значи типови, у његовом класичном излагању ове истине преведена као примери.

А све се ово догодило њима за пример; и написано је за нашу опомену, на које су дошли свршетци света. 1. Коринћанима 10:11.

Историје у десетом поглављу, које Павле користи да постави оквир за ову истину, нису биле историја древног Израиља који је поступао праведно.

Али многи од њих Богу не беху по вољи; јер бише оборени у пустињи. А ово бише угледали нама, да не желимо зла, као што и они жељаху. Нити бивајте идолопоклоници, као неки од њих; као што је написано: Народ седе да једе и пије, и устаде да игра. Нити да чинимо блуд, као што неки од њих чинише, и падоше у један дан двадесет и три хиљаде. Нити да кушамо Христа, као што га неки од њих кушаху, и изгинуше од змија. 1. Коринћанима 10:5–9.

Света историја је запис и о праведности и о неправедности Божјег народа, али у оба случаја та историја и даље представља праслику за Божји народ који живи у последњим данима. Историја побуне у Минеаполису 1888. године јесте запис о неправедности, упркос ономе што тврде адвентистички историчари. Побуна је била толико дубока да је Елен Вајт одлучила да напусти скуп, и остала је само зато што јој је анђео рекао да је њена одговорност да остане и забележи побуну која је била паралела побуни Кореја, Датана и Авирона у историји Мојсија. На том скупу сишао је моћни анђео из осамнаестог поглавља Откривења, али порука коју је донео била је одбачена.

Та историја је предобразила 11. септембар 2001. године, када су велике зграде града Њујорка биле оборене. Та историја је обухватала и први предлог закона о недељи који је требало да буде уведен од стране сенатора Блера. Његови напори да наметне недељу као Национални дан богослужења нису успели, али је то било део свете историје која је предображавала последње дане. Законски предлог сенатора Блера био је упозорење да се бежи из градова. Пре 1888. године, када је сестра Вајт говорила о неопходности живљења ван градова, говорила је у будућем времену. Указивала је на време у блиској будућности када Божји народ мора да се пресели на село. После 1888. године, сва позивања сестре Вајт на неопходност сеоског живота стављала су њен савет у контекст да је време да се буде на селу већ било дошло. Блеров предлог закона 1888. године био је знак наметања недеље, како је Лука то изразио, на месту где не би требало да буде. Наметање недеље није требало да буде унесено у Конгрес Сједињених Држава, јер је то било порицање једног основног начела Устава.

Историја 1888. године била је забележена да би послужила као праслика пророчке историје која је започела 11. септембра 2001. године. Блеров закон из 1888. године представљао је праслику Патриотског акта из 2001. године. То је било упозорење које је претходило стварном наметању жига звери. Нико ко следи Христа не би требало да живи у граду после

11. септембра 2001. године. То је била пророчка опсада која је Божјем народу наложила да бежи. И као што постоје два закона о недељи који су предмет пророчког модела последњих дана, представљени законима о недељи паганског и папског Рима, тако оба закона о недељи претходно имају упозорење на бег.

За оне који исповедају да су адвентисти седмога дана, било је предвиђено да пророчки препознају Патриотски акт као знак да напусте градове и оду у села пре скорог доношења закона о недељи. Тај исти закон о недељи био је знак за друго Божје стадо, које се још увек налази у Вавилону, да изађе из Вавилона пре недељног наметања које ће бити доведено над сваки народ.

„Када се Америка, земља верске слободе, сједини са папством у насиљу над савешћу и у приморавању људи да поштују лажну суботу, народи сваке земље на земаљској кугли биће наведени да следе њен пример.“ Testimonies, том 6, 18.

Као што трострука примена тројице Илија утврђује да у последњим данима постоје две класе Божјег народа, тако трострука примена Рима показује да постоје два различита недељна закона. Они који желе да тврде да су Сједињене Државе „разбојници твога народа“, и да стога пророчка улога Сједињених Држава утврђује виђење, указују на то да је ускоро долазећи недељни закон у Сједињеним Државама гадост пустоши коју је Христос означио као упозорење своме народу да бежи од надолazeћег прогонства. Они не уочавају разлику између опсаде, која је знак упозорења да се бежи, и друге опсаде, која представља тренутак када стварно спровођење недељног закона започиње прогонство последњих дана. Они пропуштају да се осврну на разлику утврђену на основу два сведока, да треба да постоје два различита недељна закона који испуњавају пророчанство у последњим данима. Чинећи то, они тврде да је ускоро долазећи недељни закон у Сједињеним Државама упозорење представљено као гадост пустоши, о којој је говорио пророк Данило; и јесте, али не онако како је они одређују.

Nedeljni zakon u Sjedinjenim Državama predstavlja upozorenje za drugo Božje stado, koje je još uvek u Vavilonu, da pobegne iz njenog zajedništva. On je, stoga, upozorenje na dolazeći nedeljni zakon koji će biti nametnut svim narodima.

„Strani narodi će slediti primer Sjedinjenih Država. Premda ona predvodi, ipak će ista kriza doći na naš narod u svim delovima sveta.“ Testimonies, volume 6, 395.

Њихова тврдња гласи да недељни закон у Сједињеним Државама поистовећује Сједињене Државе као симбол који успоставља пророчку визију, али у контексту опомене на бекство коју је дао Христос, тај недељни закон представља светско упозорење радницима једанаестог часа да побегну из Вавилона.

Када сестра Вајт упућује опомену да се бежи, она се обраћа питању недељног закона који захвата цео свет. Тај покрет почиње доношењем недељног закона у Сједињеним Државама. Она поистовећује недељни закон у Сједињеним Државама са упозорењем на долазеће прогонство.

„Декретом којим се, супротно Божјем закону, намеће установа папства, наш народ ће се потпуно одвојити од праведности. Када протестантизам буде пружио своју руку преко понорног јаза да ухвати руку римске силе, када буде посегнуо преко бездана да се рукује са спиритизмом, када, под утицајем овог троструког савеза, наша земља буде одбацила свако начело свога Устава као протестантске и републиканске владе и буде обезбедила услове за ширење папских лажи и обмана, тада ћемо моћи знати да је дошло време за чудесно деловање Сатане и да је крај близу.“

„Као што је приближавање римских војски било знак ученицима о предстојећем уништењу Јерусалима, тако и ово отпадништво може бити знак нама да је достигнута граница Божјег дуготрпљења, да је мера безакоња нашег народа пуна, и да анђеол милости само што није одлетео, да се никада више не врати. Тада ће Божји народ бити бачен у оне призоре невоље и тескобе које су пророци описали као време Јаковљеве невоље. Вапаји верних, прогоњених, уздижу се ка небу. И као што је Авељева крв викала са земље, тако и гласови вапе Богу из гробова мученика, из морских гробница, из планинских пећина, из манастирских крипти: ‘Докле, Господару свети и истинити, не судиш и не светиш нашу крв на онима што живе на земљи?’” Сведочанства, књига 5, 451.

Sestra Vajt ukazuje na zakon o nedelji u Sjedinjenim Državama i označava ga kao „znak“ da je vreme probe za Sjedinjene Države završeno. Ali Božji narod i u drugim narodima sveta takođe treba da bude suočen sa istim ispitom. Postoji vremenski period od zakona o nedelji u Sjedinjenim Državama do trenutka kada Mihailo ustane i ljudsko vreme probe se završi. Kada se ono završi, „anđeo milosti uzleće.“